

28 juli 2022

Beste mensen,

Steeds meer landen om ons heen halen hun vrouwen en kinderen terug uit Syrië om humanitaire redenen. Deze maand was het Frankrijk dat zijn beleid omgooide en 16 vrouwen en 35 kinderen terughaalde. Nederland komt in Europa steeds meer alleen te staan in zijn weigering om vrouwen en kinderen om humanitaire redenen terug te halen. Alleen Engeland heeft een nog harder beleid, wat waarschijnlijk verband houdt met de rol van de kranten in dit land.

Ontwikkelingen in Nederland

VVD onvermurwbaar; CDA blijft aandringen op afpakken Nederlanderschap

VVD en CDA houden nog steeds krampachtig vast aan het coalitie akkoord van december 2021 waarin werd afgesproken dat het beleid ten aanzien van uitreizigers niet gewijzigd zal worden. Dus geen vrouwen en kinderen terughalen om humanitaire redenen. Binnen de regeringscoalitie is de VVD de partij die zich het felst verzet tegen het actief terughalen van de vrouwen en kinderen. Deze partij betreurt het dat de rechter de regering dwingt de vrouwen terug te halen omdat ze anders hun straf ontlopen. Zij blijft op het standpunt staan dat de vrouwen in de regio berecht moeten worden. In een [brief aan woordvoester Michon](#) heb ik gevraagd hoe zij in dit geval de toekomst van de Nederlandse kinderen in Syrië ziet. Zij antwoordde dat de ouders verantwoordelijk zijn voor de positie waarin de kinderen zich nu bevinden, en niet de Nederlandse staat. Dat was natuurlijk geen antwoord op mijn vraag.

Hoewel het CDA vorige maand voorzichtig informeerde waarom onze buurlanden wél hun kinderen terughaalden en Nederland niet, bleef de partij tegelijk aandringen op het afnemen van het Nederlanderschap van uitreizigers; zelfs van mensen die uitgereisd zijn vóór het in werking treden van de Rijkswet van 2017. Ik heb woordvoerder Evert-Jan Sloopweg erop gewezen dat bij afnemen van het Nederlanderschap van vrouwen die nog in Syrië zitten, deze vrouwen en hun kinderen dan uiteindelijk weer in handen vallen van IS; iets wat toch niet de bedoeling kan zijn van het CDA.

Afnemen Nederlanderschap van teruggekeerde uitreizigers

Ook uitreizigers die al in ons land zijn teruggekeerd en daar hun straf uitzitten, lopen het risico hun Nederlanderschap kwijt te raken. Dit gebeurde bij Angela Baretto die in 2019 vrijwillig naar Nederland terugkeerde en van wie meteen het Nederlanderschap werd afgenomen. Op 29 juni jl. werd deze maatregel door de Raad van State teruggedraaid op grond van het feit dat bij het oorspronkelijke besluit de belangen van haar kinderen onvoldoende waren meegewogen. Dit is [een eis van het Europese Hof voor de rechten van de mens](#). Hopelijk vermindert deze uitspraak van de Hoge Raad de drang van VVD en CDA om uitreizigers hun Nederlanderschap af te nemen. Wanneer deze mensen al in Nederland zijn, kunnen zij niet uitgezet worden omdat hun thuisland (meestal Marokko) weigert hen terug te nemen. Zij belanden dan in de illegaliteit wat tot nieuwe problemen aanleiding kan geven.

Strafzaak tegen Samir Azzouz

De strafzaak tegen Samir werd deze maand voortgezet tijdens enkele zittingen van de Rotterdamse rechtbank. Het OM kwam uiteindelijk met een eis van 6 jaar onvoorwaardelijk. Het sturen van geld naar de vrouwen in Syrië om levensmiddelen en medicijnen te kopen, en later ook om hen te helpen ontsnappen, werd bestempeld als het financieren van terrorisme. Ook werd Samir aangeklaagd voor het lidmaatschap van een terroristische organisatie. Het OM lijkt er zeer op gebrand te zijn om Samir weer voor vele jaren achter de tralies te krijgen, kennelijk om de nalatigheid van de Nederlandse regering te rechtvaardigen. Samir deed namelijk precies datgene waartoe de VN, de Amerikaanse regering en internationale hulporganisaties ons land dringend opriepen (de kinderen uit de kampen halen), maar wat de regering weigerde te doen met als argument dat het te gevaarlijk was voor hulpverleners. Intussen blijkt de regering wel vrouwen en kinderen uit de kampen te kunnen halen wanneer de vrouwen dreigen hun straf te ontlopen. De eerdere weigering om dat te doen was dus niet gebaseerd op onvermogen maar op onwil.

Mijn eigen aantekeningen tijdens de zitting zijn [hier](#) te lezen.

Overleg met Britse hulporganisatie Reprieve

We hebben tot nu toe geen voortgang geboekt bij de plannen om medicijnen naar Nederlandse vrouwen in kamp Roj te sturen. Met Katherine Corbett van de Britse organisatie Reprieve werd overlegd of zij bij haar volgende reis naar Syrië (eind september) medicijnen voor ons kan meenemen. Voorwaarde is wel dat de NL vrouwen en kinderen dan nog in Syrië zitten, en dat we weten welke medicijnen zij precies nodig hebben.

Katherine vertelde dat de Britse overheid een zo mogelijk nog harder standpunt inneemt tegen uitreizigers dan de Nederlandse. Van alle Britse uitreizigers is de nationaliteit afgenomen; ook van vrouwen die als jong meisje waren uitgereisd. Daardoor is het voor Engeland nog moeilijker dan voor andere landen om vrouwen en kinderen terug te halen. Katherine vertelde dat de harde Britse lijn een gevolg was van de campagnes in de Britse pers tegen de IS-vrouwen. De Britse pers is nog meer sensatiegericht dan de kranten op het continent. Hierdoor was onder de bevolking een sterke angst ontstaan voor terugkerende IS-vrouwen; een angst waarop politici hadden ingespeeld. Iets dergelijks is natuurlijk ook in Nederland gebeurd. Hier hebben politici van PVV, VVD en CDA de uitgereisde vrouwen jarenlang gedemoniseerd om daarmee de gunst van de kiezer te winnen.

Reprieve heeft in april een rapport geschreven over de manier waarop jonge meisjes vanuit Engeland naar Syrië gelokt werden of gedwongen werden daarheen te gaan. Een Nederlandse samenvatting van dit rapport is [hier](#) te lezen.

Centraal-Aziatische landen lopen voorop in terughalen van vrouwen en kinderen.

Op 25 juli berichtte het [Rojava Informatie Centrum](#) dat Tajikistan 42 vrouwen en 104 kinderen had gepatriëerd uit de kampen al Hol en Roj. Dit is de eerste groep die het land terughaald uit Syrië. Eerder haalde Tajikistan al 84 kinderen terug uit Irak.

De Centraal-Aziatische landen lopen wereldwijd voorop in het terughalen van hun vrouwen en kinderen. Zij verzorgden tot nu toe meer dan de helft van alle repatriëringen uit Syrië. Kazachstan haalde al 710 burgers terug, Oezbekistan 339, en Tajikistan 146. Het aangrenzende Rusland haalde al 312 burgers terug. De regeringen van Oezbekistan, Tajikistan en Kazachstan hebben hun bevolking rijp gemaakt voor de terugkeer van de vrouwen en kinderen door te benadrukken dat de kinderen onschuldige slachtoffers waren van de oorlog, en dat in veel gevallen de vrouwen waren meegegaan in onwetendheid of uit gehoorzaamheid aan hun man. Daardoor bestaat in deze landen veel minder

weerstand tegen het terughalen van de vrouwen en kinderen dan in de westerse wereld waar de pers met sensationele artikelen extra weerstand heeft gekweekt tegen terughalen.

Ontwikkelingen in het buitenland

Belangrijke koerswijziging Frankrijk

Op 11 juli rapporteerde de Franse overheid aan het VN Comité voor de Rechten van het Kind dat Frankrijk zijn beleid t.a.v. het terughalen van de kinderen en hun moeders gewijzigd heeft. De Nederlandse vertaling van de betreffende passage uit het (lijvige) rapport is [hier](#) te lezen. Frankrijk is nu van plan al zijn kinderen terug te halen uit Syrië zodra de mogelijkheden dit toelaten. Ook de moeders worden opgehaald op voorwaarde dat zij accepteren dat zij in Frankrijk voor het gerecht komen. In de voorgaande week bleek al dat Frankrijk zijn beleid had gewijzigd toen het land [16 vrouwen en 35 kinderen terughaalde uit Syrië](#).

De Franse overheid wijzigde zijn koers nadat het VN-Comité voor de Rechten van het Kind in februari bepaalde dat het land “[de rechten van Franse kinderen in Syrië had geschonden door ze niet te repatriëren](#)”. De commissie hekeld in het bijzonder de “verschrikkelijke” omstandigheden ter plaatse, “waardoor het leven van de kinderen jarenlang in gevaar werd gebracht”. De conclusies van het VN comité gelden natuurlijk ook voor de Nederlandse kinderen in Syrië.

Australische jongen overleden in Koerdische gevangenis

Op 17 juli kwam het nieuws dat een [Australische jongen van 17 was overleden](#) aan zijn verwondingen in een Koerdische gevangenis. De jongen, Yusuf Zahab was op 11-jarige leeftijd meegenomen naar Syrië door zijn ouders die zich hadden aangesloten bij IS. Uiteindelijk werd hij samen met zijn moeder gevangen genomen door de Koerden en overgebracht naar kamp al-Hol. Op 14-jarige leeftijd werd hij – net als andere jongens van die leeftijd – weggehaald uit het vrouwenkamp en overgebracht naar de beruchte Hasaka gevangenis waar hij opgesloten zat met volwassen IS-strijders. Bij de aanval van IS op de gevangenis in januari 2022 raakte hij ernstig gewond. Een audiobericht met een noodkreet van hem bereikte de buitenwereld, maar de Australische overheid weigerde hem op te halen.

Enkele dagen eerder publiceerde het blad The Australian een artikel over de plannen van IS om weer [een kalifaat te beginnen vanuit de Koerdische gevangenkampen](#). Deze kampen, en vooral het beruchte kamp al-Hol, vormen eigenlijk al mini-kalifaatjes waarbinnen radicale vrouwen de macht in handen hebben, zelf rechtspreken en afvallige vrouwen vermoorden. Kinderen worden geïndoctrineerd met IS gedachtengoed. De Amerikanen en internationale hulporganisaties roepen alle westerse landen daarom dringend op hun vrouwen en kinderen zo snel mogelijk terug te halen.

De directeur van de Australische tak van Save the Children, Mat Tinkler, bezocht in juni de Australische vrouwen en kinderen in kamp Roj. Meer dan 40 Australische kinderen, de meeste nog kleuters, zitten daar in een uitzichtloze situatie, maar de Australische regering zegt dat het te gevaarlijk is om ze op te halen. [Tinkler beschrijft de erbarmelijke gezondheidstoestand](#) van de kinderen, en de wanhopige wens van de vrouwen om terug te keren naar hun land.

Save the Children International deed op 29 juni weer [een dringend beroep](#) op alle westerse landen om hun vrouwen en kinderen zo snel mogelijk op te halen uit Syrië. In de afgelopen maand juni werden er 8 vrouwen vermoord in de kampen. De moord op de vrouwen heeft een dramatisch effect op kinderen die het geweld van dichtbij meemaken

Agenda komende maand

Op 27 augustus gaan we weer demonstreren in Amsterdam. Hopelijk zijn tegen die tijd de 12 vrouwen en 29 kinderen uit kamp Roj al terug in Nederland. De rechter gaf op 11 mei de regering 4 maanden de tijd om ze terug te halen, dus de deadline is 11 september. Maar er zitten volgens de AIVD ook nog ongeveer 30 Nederlandse kinderen vast in andere kampen in Syrië. Het is zaak dat ook die zo snel mogelijk worden teruggehaald. Nederland moet afstappen van zijn beleid om vrouwen en kinderen alleen terug te halen om de vrouwen te kunnen straffen. Ons eerste motief moet zijn om de kinderen te redden; net zoals onze buurlanden dat doen. Verder vragen we om een regeling waarbij de moeders en kinderen na terugkeer in Nederland ruimschoots de gelegenheid krijgen om elkaar regelmatig te zien zodat ze niet uit elkaar groeien. Het verbreken van de band tussen de kinderen en moeders is niet alleen inhumaan maar leidt ook tot frustratie en nieuwe problemen in de toekomst.

Op 31 augustus om 14.00 uur doet de rechtbank in Rotterdam uitspraak in de strafzaak tegen Samir Azzouz. De zitting is openbaar en we roepen mensen op om met hun aanwezigheid steun te betuigen aan Samir.

Voor meer details over de ontwikkelingen in de afgelopen maand, zie webpagina "Laatste Nieuws" <https://kinderenteruguitkalifaat.nl/97-2/>

Vriendelijke groeten,

Ad Corten

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com